

Nr 60.

Ankom till riksdagens kansli den 12 maj 1936 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

I en till riksdagen avlåten, den 24 april 1936 dagtecknad proposition nr 246, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att riksbanken må för tiden från och med den 1 juni 1936 till och med den 28 februari 1937 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, med rätt dock för riksbanken att, om förhållandena därtill giva anledning, före utgången av nämnda tid återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

I överensstämmelse med beslut av årets riksdag medgav Kungl. Maj:t genom kungörelse den 28 februari 1936 (nr 40), att riksbanken finge för tiden från och med den 1 mars till och med den 31 maj 1936 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, med rätt dock för riksbanken att, om förhållandena därtill gäve anledning, före utgången av nämnda tid återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 16 april 1936 hava *fullmäktige i riksbanken* hemställt om fortsatt befrielse för riksbanken från inlösningsskyldigheten till och med den 28 februari 1937. Fullmäktige hava därvid anfört, att de skäl, som fullmäktige i tidigare framställningar av enahanda art åberopat, fortfarande i huvudsak ägde giltighet. Den faktiska stabilisering i värdeförhållandet mellan de viktigaste valutorna, som varit för handen under senare hälften av år 1935, hade bestått även under den förflutna delen av innevarande år. Denna stabilitet hade kunnat bibehållas endast genom fortsatta ingripanden från centralbankernas och valutafondernas sida. Om den framtida utvecklingen av förhållandet mellan valutorna rådde fortfarande ovisshet. Det allmänna konjunkturläget vore fortfarande sådant, att fullmäktiges tidigare uttalanden om riktlinjerna för penningpolitiken alltjämt ägde giltighet.

Fullmäktige i riksgäldskontoret, vilka tillfälle beretts att yttra sig i ärendet,

hava förklarat sig ej hava något att erinra mot att bankofullmäktiges framställning bifalles.

Departementschefen har förklarat sig hava intet att erinra mot vad fullmäktige i riksbanken anfört rörande skälen för fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld samt beträffande riktlinjerna för penningpolitiken.

Då utskottet icke funnit anledning till erinran mot förslaget om fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att vid anfordran inlösa sina sedlar med guld, får utskottet, under uttalande av sin anslutning till vad fullmäktige i riksbanken anfört i fråga om riktlinjerna för penningpolitiken, hemställa, *Utskottet.*

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 12 maj 1936.

På bankoutskottets vägnar:

EDVIN LEFFLER.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 58.
